

II ВСЕУКРАЇНЬСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

«ІННОВАТИКА В ОСВІТІ, ДИЗАЙНІ ТА МИСТЕЦТВІ»

Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»

**ХУДОЖНЬО-ГРАФІЧНИЙ
ФАКУЛЬТЕТ**

24-25 КВІТНЯ 2025 Р.
м. Одеса, Україна

Міністерство освіти і науки України

**Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
художньо-графічний факультет
кафедра професійної освіти та дизайну**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**«ІННОВАТИКА В ОСВІТІ, ДИЗАЙНІ
ТА МИСТЕЦТВІ»**

24-25 квітня 2025 р.

Одеса, 2025

УДК: 378:[37+7]:001.895

Ш87

Рекомендовано до друку Вченою радою Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського» (протокол № 16 від 29.05.2025 р.)

Рецензенти:

Бредньова Віра Петрівна, кандидат технічних наук, професор кафедри
нарисної геометрії та інженерної графіки Одеської державної академії
будівництва та архітектури;

Бартенєва Ірина Олександрівна, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський
національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Інноватика в освіті, дизайні та мистецтві : матеріали II Всеукраїнської
науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 24-25 квітня
2025 року. Одеса: Університет Ушинського, 2025. 194 с.

До збірника увійшли матеріали II Всеукраїнської науково-практичної
конференції «Інноватика і освіті, дизайні та мистецтві», яка відбувалася у
Державному закладі «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» 24-25 квітня 2025 року.

Матеріали конференції відображають науково-дослідницькі та
методико-орієнтовані підходи та сучасні тенденції, щодо використання
різноманітних інновацій, актуальних проблем в освіті, дизайні та мистецтві в
контексті сьогодення.

Збірник призначений для науковців (докторанти, аспіранти,
магістранти), здобувачів вітчизняних та зарубіжних закладів вищої освіти,
педагогічних працівників різних типів закладів освіти, художників,
дизайнерів, представників творчих спілок, арт-ринку.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності в
текстах доповідей несуть їх автори.

© Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського», 2025

© Колектив авторів, 2025

Топал А. В., Богайчук Л. Р. ІННОВАЦІЙНІ ТЕКСТУРИ У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ	149
Усов В. В., Шкатуляк Н. М. STEAM – ІННОВАЦІЯ У ПІДГОТОВЦІ ДИЗАЙНЕРІВ	152

СЕКЦІЯ 3. ІННОВАЦІЇ В СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ ТА ДИЗАЙНІ

Величко Д. О. СИНТЕЗ ТРАДИЦІЙНИХ І ЦИФРОВИХ ТЕХНІК У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ	155
Григоренко В. А., Лісогор А. В. ПРОЄКТУВАННЯ АРТ-ПРОСТОРУ ВИСТАВКОВОГО СТЕНДУ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОГО ІМІДЖУ	158
Ду Дзіні ПРОФЕСІОГЕНЕЗ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ МИСТЕЦТВА: ІННОВАЦІЙНІ КООРДИНАТИ	162
Куртока В. М., Штайнер Т. В. UPCYCLING ЯК ХУДОЖНІЙ МЕТОД У СТВОРЕННІ КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КОЛЕКЦІЇ ОДЯГУ	165
Мірошніченко О. В., Величко Д. О. КОЛОРИТ ЯК ОСНОВА ТВОРЧОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ: ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ, МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО КОНТЕКСТУ	169
Спасскова О. П. ОГАСТЕС П'ЮДЖИН – ПРОВІСНИК ДИЗАЙНУ, ЩО ВИПЕРЕДИВ СВІЙ ЧАС	173
Страутман Л. Л. ЦИФРОВА МОДА ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ВІЗУАЛЬНОГО САМОВИРАЖЕННЯ: ВІД ВІРТУАЛЬНОГО ОДЯГУ ДО МЕТАВСЕСВІТІВ	177
Телих Є. О., Лісогор А. В. ФІРМОВИЙ СТИЛЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕМОЦІЙНОГО ВПЛИВУ В ДИЗАЙНІ РЕКЛАМНОГО ПОСТМАТЕРІАЛУ ДЛЯ АУДИТОРІЇ	181
Телих О. О., Штайнер Т. В. ДИЗАЙН-МАКЕТ ОБКЛАДИНКИ ЖУРНАЛУ ЯК ПРОДОВЖЕННЯ СЦЕНІЧНОГО ОБРАЗУ	185
Shtainer T. MEDIA ART AND DIGITAL DESIGN IN CREATING VARIETY POP PERFORMANCE	189

КОЛОРИТ ЯК ОСНОВА ТВОРЧОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ: ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ, МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО КОНТЕКСТУ

Мірошніченко Олена Вікторівна

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
художньо-графічного факультету*

*Державного закладу «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д.Ушинського», м.Одеса, Україна.*

Величко Дмитро Олександрович

науковий керівник: декан художньо-графічного факультету,

Заслужений діяч мистецтв України,

доцент кафедри образотворчого мистецтва

*Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна*

Ключові слова: колорит, творча ідентичність, мистецька освіта, музейна справа, інтернаціональний контекст, культурна комунікація, візуальна мова.

У ХХІ столітті колорит у візуальному мистецтві виходить за межі технічного компонента композиції, набуваючи значення універсального інструменту культурної ідентифікації. Колорит – це не лише сукупність кольорових співвідношень у творі мистецтва, а й віддзеркалення авторського бачення світу, транслятор національного коду, емоційного досвіду та соціально-історичного контексту. У сучасних умовах глобалізації та цифровізації візуальної культури аналіз ролі колориту стає актуальним не тільки для художників, а й для фахівців у галузі мистецької освіти, музейної справи та міжнародного культурного діалогу.

Поняття колориту постає фундаментальним у визначенні художньої мови митця. Його вибір не є випадковим – він формується під впливом індивідуального естетичного досвіду, психофізіологічних особливостей, соціокультурного середовища та традицій конкретної школи живопису. Згідно з дослідженням В. Гнатюка, колорит є «каналом» трансляції глибоко особистісного – він створює інтерпретаційне поле, що виходить за межі вербального. Автор вказує, що саме колористичні домінанти дозволяють художникові

артикулювати філософську ідентичність твору, створити емоційний ландшафт, у якому глядач може себе «віднайти» [2].

Прикладом глибокого колористичного мислення є творчість Казимира Малевича, Василя Кандинського, Марка Шагала, де колір виконує не лише естетичну, а й метафізичну функцію. В їхніх творах домінують експресивні кольорові масиви, які слугують для формування філософських наративів та візуального міфу. Так, у «Супрематичному живописі» Малевича білий та чорний кольори стали метафорами трансцендентного, а у Кандинського колір фігурує як «незалежна форма» духовного досвіду, що перегукується з його концепцією «духовного в мистецтві».

У сфері мистецької освіти колорит виконує подвійну функцію: інструментальну та світоглядну. Підготовка фахівців у галузі дизайну, живопису чи сценографії потребує не лише технічного володіння палітрою, а й здатності до колористичного аналізу – розпізнавання культурних, семіотичних, емоційних функцій кольору. О. Курмаз підкреслює, що колористична освіта розвиває в студентів здатність «бачити колір як змістову категорію», що дозволяє їм формувати візуальні коди відповідно до соціокультурного запиту [3].

У сучасному освітньому просторі спостерігається зростання міждисциплінарності: колористика інтегрується з психофізіологією, теорією емоцій, візуальною комунікацією та цифровими технологіями. Такий підхід актуалізує не лише традиційне розуміння кольору, а й відкриває нові горизонти в освітньому процесі – наприклад, за допомогою VR-технологій та інтерактивних додатків студенти мають змогу експериментувати з колористичними сценаріями в умовах модульного навчання.

Музеї, як зберігачі візуальної пам'яті, мають особливу відповідальність за автентичність колористичного представлення мистецьких творів. В умовах реставраційної роботи колористика стає критично важливою – тут йдеться не лише про точність у відтворенні, а про повагу до творчої ідентичності автора. Як зауважує Л. Тарасюк, експозиційна палітра музею виконує роль «візуального наративу», де взаємодія кольорів між творами створює концептуальну цілісність виставкового простору [4].

У контексті музейної справи важливою є також інтерактивізація експозицій, де колорит виконує не лише представницьку функцію, а й комунікативну. Сучасні музеї використовують мультимедійні технології для візуалізації зміненого

або втраченого колориту, створюючи додаткові рівні інтерпретації. Це забезпечує активну взаємодію між глядачем і твором, формує емоційне занурення в культурний контекст.

Інтернаціональний контекст сучасного мистецтва вимагає переосмислення поняття «колористичної ідентичності». З одного боку, новітні технології (цифрові дисплеї, графічні редактори, AR/VR середовище) забезпечують точну передачу кольорів, але водночас сприяють стандартизації візуальної мови, нівелюючи національні відмінності. Це створює виклик для мистецької освіти, що має бути спрямованою на розвиток здатності до критичного аналізу глобалізованих візуальних потоків.

Н. Бурріо у своїй праці *The Radicant* вказує, що мистецтво сучасності вимагає нових моделей ідентичності, гнучких і відкритих до гетерогенності [5]. У цьому сенсі колорит постає як мова, здатна транслювати локальну естетику на глобальному рівні. Яскравим прикладом є використання українських національних кольорів у сучасних артпроектах під час повномасштабного вторгнення Росії до України, що розглядається як художній спротив [1]. У цьому випадку колір стає політичним висловлюванням, засобом протесту та солідарності.

У підсумку, сучасні виклики та тенденції зумовлюють потребу в інтеграції колористичної теорії в усі ланки культурного виробництва – від мистецької освіти до кураторської діяльності. Кольорова грамотність повинна розглядатися як базова компетентність у професійній підготовці фахівців креативних індустрій. Вона не лише підсилює естетичну виразність твору, а й сприяє формуванню етичної, екологічної та культурної відповідальності.

У межах освітніх програм важливо створювати простори міжкультурного діалогу – спільні майстерні, онлайн-курси, міжнародні воркшопи, що дозволяють порівнювати та аналізувати колористичні традиції різних культур. Такі практики сприяють формуванню відкритого й чутливого фахівця, здатного працювати як у локальному, так і глобальному контексті.

Отже, колорит – це не лише технічний параметр або засіб вираження, а комплексне культурне явище. Його значення проявляється на перетині освіти, музейної справи й глобального мистецького дискурсу. Через колористичну чутливість формується

здатність до глибшого розуміння світу, поваги до автентичного та відкритості до іншого.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Буряк С. Колір як мова протесту: український мистецький контекст 2022–2023 років. *Візуальні практики сучасності*. 2023. № 1. С. 12–18.
2. Гнатюк В. Творча ідентичність митця: роль колориту в живописі. *Мистецтвознавчі студії*. 2020. № 3. С. 45–52.
3. Курмаз О. Колористична освіта у підготовці майбутніх дизайнерів. *Проблеми підготовки фахівців у галузі дизайну*. 2018. № 2. С. 33–39.
4. Тарасюк Л. Колір як елемент експозиційного простору музею. *Музейна справа і пам'яткознавство*. 2017. № 4. С. 21–27.
5. Bourriaud N. *The Radicant*. New York: Lukas & Sternberg, 2009. 180 p.